

Η μοναχικότητα είναι το καταφύγιο του στοχαστή και η διασφάλιση της Ψυχίας.

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Ο σοφός Σοφοκλής είπε ότι: « η μοναχικότητα είναι το καταφύγιο του στοχαστή, του μεγαλοφυή ο αχώριστος σύντροφος». Όλοι οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας αποτραβιόντουσαν πολλές ώρες της ημέρας για να προσευχηθούν, για να στοχαστούν επάνω στις μεγάλες αλήθειες της πίστεώς μας, για να μετανοήσουν και να κλάψουν, για να αναπαυθούν με Θεία παρηγορία επι-κοινωνώντας με τον ίδιο τον Θεό γευόμενοι την εν Χριστώ ησυχία. Μία ησυχία που δεν ομοιάζει με την σιωπή του κόσμου αλλά είναι το υπερκόσμιο βίωμα της παρουσίας του Θεού...

Ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος μας λέγει: «Ησυχία του σώματος σημαίνει επιστήμη και ευτρεπισμένη κατάσταση των ηθών και των αισθήσεων. Ησυχία της ψυχής σημαίνει επιστήμη των λογισμών και «ασύλητος έννοια». Φίλος και βοηθός της ησυχίας είναι ένας ανδρείος και αυστηρός λογισμός που ίσταται άγρυπνος στην θύρα της καρδιάς και φονεύει ή αποδιώκει τους πονηρούς λογισμούς πού πλησιάζουν. Όποιος ζη την ησυχαστική ζωή «εν αισθήσει καρδιάς», αντιλαμβάνεται αυτό που είπα. Όποιος όμως είναι ακόμη νήπιος και αρχάριος, ούτε το εγεύθηκε ούτε το εγνώρισε. Ο γνωστικός ησυχαστής δεν έχει ανάγκη από λόγους διδασκαλικούς, διότι αυτούς τους αντιλαμβάνεται από τα έργα και τα γεγονότα. Ησυχαστής είναι αυτός που αγωνίζεται να περιορίση το ασώματον μέσα σε σωματικό οίκο - πράγμα παραδοξότατο! Κελλί του ησυχαστού σημαίνει περιορισμός του σώματος. Και κρύπτει μέσα του τον οίκο της θείας γνώσεως. Όποιος νοσεί ψυχικά από κάποιο πάθος και επιχειρεί την ζωή της ησυχίας, ομοιάζει με αυτόν που πήδησε στο πέλαγος από το πλοίο και κρατώντας ένα σανίδι νομίζει ότι θα φθάση χωρίς κίνδυνο στην ξηρά».

Ο μοναχός αλλά και ο προσευχόμενος χριστιανός θέλοντας να ζει μέσα στην ησυχία του Θεού όπως λέγει πάλι ο όσιος πατήρ «...χωρίς να τους μισή (τους συνανθρώπους του), τους αποφεύγη όλους τόσο, όσο ένας αμελής μοναχός τρέχει κοντά τους με προθυμία. Και τούτο, διότι δεν θέλει να διακοπή η γεύσις της γλυκύτητος του Θεού».

Και γι' αυτό πολλές φορές πολλοί μοναχοί αλλά και χριστιανοί παρεξηγούνται σαν ακοινωνήτοι επειδή -μη θέλοντας να χάσουν αυτό το Θείο δώρο της ησυχίας- αποφεύγουν τις κοινωνικές εκδηλώσεις, τις ανούσιες χαιρετούρες, τα περιττά λόγια, τις εξόδους από το σπίτι τους, τις συναναστροφές με άλλους ανθρώπους.

Κανείς δεν θα μπορέσει να τους καταλάβει εάν και ο ίδιος δεν έχει γευτεί αυτό το βίωμα που ζουν αυτοί οι άνθρωποι, γι' αυτό και ο κόσμος απορίπτει πολύ εύκολα τέτοιες συμπεριφορές χαρακτηρίζοντάς τες ανάρμοστες και τους ανθρώπους αυτούς σαν αγενείς και άξεστους!

Και όμως ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος λέγει: «Μακάριος, όποιος ελπίζη να φθάση σ' αυτό το ύψος. Τρισμακάριος, όποιος πλησιάζει. Άγγελος, όποιος έφθασε».

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: askitikon.eu